

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Societatea cu Răspundere Limitată „Solomon Construct Imobil” împotriva

Societății cu Răspundere Limitată „MLD Media”

(constatarea caracterului defăimător al informației, dezmințirea acesteia și
încasarea despăgubirilor)

împotriva deciziei din 02 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 2rac-133/24

PIGD Nr. 2-21054053-01-2rac-19072024

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Alexei)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, D. Dulghieru)

2 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Solomon Construct Imobil”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Elena Croitor,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 aprilie 2021, SRL „Solomon Construct Imobil” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „MLD Media”, concretizată ulterior, pe parcursul examinării cauzei, prin care a solicitat: constatarea caracterului defăimător al informației răspândite de SRL „MLD Media” prin publicarea, la 20 martie 2021, pe pagina web noi.md, a articolului intitulat „O zonă verde a capitalei ar putea fi distrusă pentru înălțarea unui complex de locuit. Cum e posibil?”, pe motiv că aceasta lezează reputația profesională a reclamantei; obligarea pârâtei să dezmință informația defăimătoare prin publicarea pe aceeași pagină web a unui text prin care să recunoască faptul că informațiile difuzate sunt false, denaturate, defăimătoare și aduc atingere reputației profesionale a SRL „Solomon Construct Imobil”; încasarea prejudiciului material în sumă de 100 000 lei și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că, la 20 martie 2021, pe pagina web noi.md, administrată de SRL „MLD Media”, a fost publicat articolul intitulat „O zonă verde a capitalei ar putea fi distrusă pentru înălțarea unui complex de locuit. Cum e posibil?”, al cărui conținut conține informații false și defăimătoare ce aduc atingere reputației sale profesionale.

3. Reclamanta a menționat că, la 23 martie 2021, a adresat pârâtei o cerere prealabilă prin care a solicitat dezmințirea informațiilor publicate, însă aceasta a rămas fără răspuns, nefiind întreprinse măsuri pentru înlăturarea informațiilor contestate.

4. Totodată, a indicat că desfășoară activitate în domeniul dezvoltării imobiliare în municipiul Chișinău din anul 2016, realizând mai multe proiecte investiționale, iar în anul 2019 a dobândit în proprietate mai multe terenuri situate în mun. Chișinău, xxxx, în vederea dezvoltării unui proiect imobiliar, în baza unor contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu proprietarii anteriori. Potrivit acestuia, terenurile respective au aparținut anterior proprietății private, prima înregistrare a dreptului de proprietate datând din anul 2003, în temeiul deciziei

Consiliului municipal Chișinău și al contractului de vânzare-cumpărare încheiat ulterior, fiind ulterior divizate și înstrăinate către alte persoane.

5. Reclamanta a susținut că, anterior procurării terenurilor, a solicitat Primăriei municipiului Chișinău informații privind destinația urbanistică a acestora și a terenurilor învecinate, pentru a verifica dacă fac parte din zona verde a orașului. Prin răspunsul autorității publice locale s-a comunicat că doar terenul cu nr. cadastral xx constituie spațiu verde – parc, celelalte terenuri fiind proprietate privată.

6. După dobândirea dreptului de proprietate, a inițiat procedurile urbanistice necesare dezvoltării proiectului investițional, obținând certificatul de urbanism pentru elaborarea Planului Urbanistic Zonal, care a fost avizat pozitiv de Consiliul arhitectural-urbanistic. Ulterior, prin dispoziția viceprimarului general al municipiului Chișinău din 10 martie 2021, au fost dispuse consultările publice asupra Planului Urbanistic Zonal, acestea reprezentând doar una dintre etapele procedurii administrative premergătoare autorizării construcției. Reclamanta a subliniat că, la momentul publicării articolului, nu exista autorizație de construire și nici nu fuseseră parcurse toate etapele prevăzute de legislația în domeniul urbanismului și autorizării executării lucrărilor de construcție.

7. A susținut că afirmațiile potrivit cărora urma să fie distrusă o zonă verde pentru edificarea unui complex locativ sunt lipsite de suport factual și juridic, întrucât terenurile vizate sunt amplasate în vecinătatea Parcului „La Izvor”, iar nu în interiorul acestuia. Pârâta a publicat informațiile fără verificarea prealabilă a datelor relevante, răspândind informații false și defăimătoare care i-au afectat reputația profesională și i-au cauzat un prejudiciu material estimat la 100 000 lei.

8. Referitor la cheltuielile de judecată, a menționat că, în temeiul anexei la contractul de asistență juridică încheiat cu reprezentanții săi, a achitat onorariul avocațial în sumă de 3 000 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la dosar.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin [hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 februarie 2023](#), cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Solomon Construct Imobil” a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 20 martie 2023, SRL „Solomon Construct Imobil” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 februarie 2023, iar la 29 august 2023 a depus un apel suplimentar, solicitând admiterea apelului,

casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 2 aprilie 2024](#), a fost respins apelul declarat de SRL „Solomon Construct Imobil” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 februarie 2023.

12. Instanța de apel a reținut că articolul publicat la 20 martie 2021 pe portalul noi.md viza un subiect de interes public referitor la proiectul imobiliar promovat de SRL „Solomon Construct Imobil” și la procedurile urbanistice aferente. Curtea de Apel a apreciat că publicația nu a avut drept scop prejudicierea reputației profesionale a reclamantei, ci informarea publicului și exprimarea unor opinii cu privire la un subiect de interes general, fără a depăși limitele libertății de exprimare.

13. Instanța de apel a concluzionat că prima instanță a constatat în mod întemeiat că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare pentru calificarea informațiilor drept defăimătoare și pentru angajarea răspunderii civile, iar apelanta nu a prezentat argumente sau probe capabile să răstoarne concluziile instanței de fond.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 19 iulie 2024, SRL „Solomon Construct Imobil” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 2 aprilie 2024, solicitând casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

15. În motivarea recursului, recurenta a susținut că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material care reglementează libertatea de exprimare și protecția reputației profesionale, calificând în mod greșit informațiile contestate drept simple opinii, fără a verifica existența unui substrat factologic suficient și fără a realiza un just echilibru între dreptul la libertatea de exprimare și dreptul persoanei juridice la apărarea reputației profesionale.

16. Recurenta a susținut că articolul publicat la 20 martie 2021 pe portalul noi.md nu reprezintă o simplă relatare asupra unui subiect de interes public, ci conține afirmații care induc ideea că proiectul investițional al SRL „Solomon Construct Imobil” presupune distrugerea unei zone verzi și desfășurarea unor activități contrare legislației, deși acestea nu corespund realității și nu sunt susținute de probe.

17. Totodată, recurenta a invocat că instanța de apel nu a examinat dacă informațiile publicate se întemeiază pe un substrat factologic suficient și dacă pârâta și-a îndeplinit obligația de verificare a acestora înainte de publicare, omițând să analizeze dacă materialul jurnalistic respectă cerințele privind delimitarea faptelor de judecăți de valoare și standardele de corectitudine, imparțialitate și bună-credință aplicabile activității jurnalistice.

18. De asemenea, recurenta a susținut că instanța de apel nu a examinat efectiv argumentele sale privind încălcarea reputației profesionale și nu a apreciat impactul informațiilor publicate asupra imaginii societății, limitându-se la o motivare formală și fără a analiza în mod corespunzător dispozițiile legale incidente și probele administrate în cauză.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

20. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

21. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

22. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

23. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 2 aprilie 2024.

25. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 7 iunie 2024 (Vol. II, f.d. 65). Prin urmare, recursul declarat la 19 iulie 2024 este considerat a fi depus în termen.

26. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

30. Completul de judecată remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

31. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, potrivit cărora informațiile publicate de SRL „MLD Media” în articolul din 20 martie 2021 se circumscriu limitelor libertății de exprimare și vizează un subiect de interes public. Instanța de apel a verificat circumstanțele relevante ale cauzei și a reținut întemeiat că recurenta nu a demonstrat întrunirea condițiilor prevăzute de Legea nr. 64/2010

cu privire la libertatea de exprimare pentru angajarea răspunderii civile pentru defăimare.

32. În mod corect, instanța de apel a apreciat că articolul contestat conține, în esență, opinii și judecăți de valoare formulate în contextul dezbaterii unui subiect de interes general și că recurenta nu a demonstrat caracterul fals și defăimător al informațiilor contestate, existența unui prejudiciu adus reputației sale profesionale și nici faptul că pârâta a încălcat obligațiile ce îi reveneau în procesul de documentare și publicare a materialului jurnalistic.

33. Criticile formulate în recurs, referitoare la lipsa unui substrat factologic suficient al afirmațiilor publicate, la încălcarea standardelor deontologice aplicabile activității jurnalistice și la afectarea reputației profesionale a recurente, exprimă, în esență, dezacordul acesteia cu aprecierea probelor și cu concluziile instanței de apel. Aceste aspecte au primit un răspuns suficient în decizia contestată, raționamentul instanței de apel fiind coerent, astfel încât nu se justifică îndepărtarea de la concluziile acesteia.

34. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Solomon Construct Imobil” ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

36. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Solomon Construct Imobil” .

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Elena Croitor

Gheorghe Stratulat